

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 8T/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010042
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavomír Cimerman
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6214010042.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš v senáte zloženom z predsedu JUDr. Slavomíra Cimermana a prísediacich Viery Šlackej a Milana Ďuríka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 02. mája 2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný P. G. R. H. M. D. , nar. XX. XX. XXXX v Š., trvale bytom F. XXX, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica, občan SR,

je vinný, že

dňa 02. 01. 2013 asi o 17.00 h telefonicky vylákal bývalú priateľku I. Z.ú, nar. XX. XX. XXXX v Obci X., aby prišla pred miestny kostol a priniesla mu jeho CD nosiče, keď menovaná prišla, požiadal ju, aby sa s ním prechádzala po obci, keď odmietla, chytil ju za odev a ruku, aby nemohla odísť, keď prišli pred dom, v ktorom poškodená býva, tak sa obžalovanému vytrhla a chcela vbehnúť na dvor domu, pri bráne ju obžalovaný chytil za ruku, nedovolil jej odísť, obžalovaný požiadal poškodenú, aby mu vydala svoj mobil, keď odmietla, vytiahol zo svojho odevu baseballovú palicu a telefón poškodenej z vrecka nohavíc zobral, poškodená mala strach, preto sa nebránila, keď poškodená chcela vybehnúť pred osobné vozidlo, ktoré prechádzalo náhodne okolo, obžalovaný poškodenú sotil odzadu na zem, ležiacu poškodenú niekoľkokrát udrel rukou po chrbte a ramenách, vyhrážal sa jej: „ak sa ešte raz o niečo také pokúsiš, zahluším Ťa palicou“, pričom v ruke držal baseballovú palicu, obžalovaný žiadal, aby poškodená s ním odišla do Sečianok, poškodená pod zámienkou vošla do pohostinstva Buriš vo Vinici, pracovníci pohostinstva privolali hliadku polície, ktorá zabránila obžalovanému v ďalšom protiprávnom konaní, poškodená neutrpela zranenia, ktoré by vyžadovali lekárske vyšetrenia.

t e d a

1/

- inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu, čin spáchal na chránenej osobe,

2/

- iného hrozbou násillia nútil, aby niečo opomenul, čin spáchal na chránenej osobe,

3/

- proti inému použil hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchal na chránenej osobe a z osobitného motívu,

č í m s p á c h a l

1/

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák.

2/

- zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák.

3/

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d), e) Tr. zák.

a o d s u d z u j e s a

Podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody n e p o d m i e n e č n e vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. sa mu u k l a d á ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Námestníčka okresného prokurátora vo Veľkom Krtíši doručila dňa 13. 02. 2014 pod zn. Pv 144/13/6610-32 tunajšiemu súdu obžalobu, ktorou viní P. G., nar. XX. XX. XXXX, že dňa 02. 01. 2013 asi o 17.00 h telefonicky vylákal bývalú priateľku I. Z., nar. XX. XX. XXXX v Obci X., aby prišla pred miestny kostol a priniesla mu jeho CD nosiče, keď menovaná prišla, požiadal ju, aby sa s ním prechádzala po obci, keď odmietla, chytil ju za odev a ruku, aby nemohla odísť, keď prišli pred dom, v ktorom poškodená býva, tak sa obžalovanému vytrhla a chcela vbehnúť na dvor domu, pri bráne ju obžalovaný chytil za ruku, nedovolil jej odísť, obžalovaný požiadal poškodenú, aby mu vydala svoj mobil, keď odmietla, vytiahol zo svojho odevu baseballovú palicu a telefón poškodenej z vrecka nohavíc zobral, poškodená mala strach, preto sa nebránila, keď poškodená chcela vybehnúť pred osobné vozidlo, ktoré prechádzalo náhodne okolo, obžalovaný poškodenú sotil odzadu na zem, ležiacu poškodenú niekoľkokrát udrel rukou po chrbte a ramenách, vyhrážal sa jej: „ak sa ešte raz o niečo také pokúsiš, zahluším Ťa palicou“, pričom v ruke držal baseballovú palicu, obžalovaný žiadal, aby poškodená s ním odišla do Sečianok, poškodená pod zámienkou vošla do pohostinstva Buriš vo Vinici, pracovníci pohostinstva privolali hliadku polície, ktorá zabránila obžalovanému v ďalšom protiprávnom konaní, poškodená neutrpel zranenia, ktoré by vyžadovali lekárske ošetrenie, čím mal spáchať zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák., zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d), e) Tr. zák.

Okresný súd Veľký Krtíš rozhodol dňa 07. 12. 2015 č. k. 8T/20/2014-205 rozsudkom, ktorým obžalovaného uznal vinným zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. a za to ho odsúdil podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 4 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. mu uložil ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Obžalovaného v tej časti skutku, ktorou sa mu kladie za vinu, že dňa 02. 01. 2013 asi o 17.00 h požiadal poškodenú, aby mu vydala svoj mobil, keď odmietla, vytiahol zo svojho odevu baseballovú palicu a telefón poškodenej z vrecka nohavíc zobral, čím mal spáchať zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d), e) Tr. zák. ho podľa § 285 písm. a) Tr. por. v tejto časti spod obžaloby oslobodil, nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 03. 02. 2016 v sp. zn. 3To/6/2016 napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil mu na nové prejednanie a rozhodnutie.

V dôvodoch rozhodnutia odvolacieho súdu sa uvádza, že prvostupňový súd opätovne vykoná dokazovanie v predmetnej trestnej veci, vysporiada sa s argumentáciou tak okresného prokurátora ako aj obhajoby, vyhodnotí dôkazy a následne vo veci rozhodne. Prvostupňový súd je viazaný právnym

názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil (§ 327 ods. 1 Tr. por.).

Na hlavných pojednávaniach konaných v dňoch 21. 03. 2016 a 02. 05. 2016 okresný súd vykonal dôkazy v intenciách rozhodnutia krajského súdu.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 21. 03. 2016 zotrval na svojich výpovediach tak z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania z 12. 10. 2015. So svedkyňou - poškodenou (ďalej: "poškodená") I. Z. boli priatelia, prejavoval voči nej citovú náklonnosť, ale nikdy nemal záujem jej fyzicky ublížiť. Konal v afekte, keďže bol pod vplyvom omamných látok.

V záverečnej reči na hlavnom pojednávaní dňa 02. 05. 2016 uviedol, že veľmi ľutuje spáchania skutku, ktorý mu kladie za vinu obžaloba a priznáva sa k nemu. Telefón poškodenej zobral len preto, lebo nechcel, aby niekam telefonovala. Na skutok, ktorý spáchal sa zámerne a plánovito nepripravoval.

V práve posledného slova požiadal, aby mu bol vymeraný miernejší trest.

Obhajca v záverečnej reči uviedol, že má výhradu voči formulácii skutku v obžalobe. Z nej vyplýva, že sa mal obžalovaný dopustiť spáchania viacerých trestných činov v jednočinnom súbehu. Má za to, že judikačná prax vylučuje súbeh trestných činov vydierania a lúpeže. Rovnako sa nemožno stotožniť ani s právnou kvalifikáciou v obžalobe, ktorá je spojená s protiprávnym konaním vedeným proti chránenej osobe, pričom táto právna kvalifikácia je subsumovaná vo všetkých troch trestných činoch. Navrhol, aby súd na základe vykonaného dokazovania vypustil skutkové okolnosti násilného zmocnenia sa mobilu a vydierania, upravil skutok a uložil obžalovanému trest v primeranej výške.

Súd na hlavnom pojednávaní pred zrušením veci krajským súdom a po tomto zrušení vykonal dokazovanie okrem výsluchu obžalovaného aj výsluchom poškodenej I. Z. a svedkov Z. K., M. Z., B. K.M. a U.. Y. R..

Svedok Z. K. na hlavnom pojednávaní dňa 12. 10. 2015 vypovedal, že sa v plnom rozsahu pridrižiava svojej výpovede, ktorú podal do zápisnice o výsluchu svedka v prípravnom konaní (č. I. 32 - 33). Na jej doplnenie uviedol, že býva asi 200 m od Pohostinstva „U Buriša“ vo Vinici. Jeho švagriná B. K. je majiteľkou tohto pohostinstva. Dňa 02. 01. 2013 mu zavolała vo večerných hodinách, aby prišiel rýchlo do krčmy, lebo je tam jeden muž, ktorý ich ohrozuje. Po príchode na miesto sa tomuto mužovi predstavil, že je policajt. Muža vyzval, aby zostal na mieste a nesnažil sa utiecť. Následne zavolał na číslo 158. Nepamätá si, či po príchode mal obžalovaný v rukách baseballovú palicu alebo či mal v rukách nejaký predmet. V priestoroch pohostinstva bola aj svedkyňa - poškodená, avšak si už tiež nepamätá, čo mu hovorila.

Svedkyňa M. Z. na hlavnom pojednávaní dňa 12. 10. 2015 vypovedala, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú dala do zápisnice o výsluchu v prípravnom konaní (č. I. 25 - 29). Poškodená I. Z. je jej dcérou. O tom, že má nadviazanú známosť mala vedomosť, avšak sa domnievala, že túto známosť má nadviazanú s P. F.. Obžalovaného nikdy nevidela, ani jej ho dcéra nepredstavila ako svojho priateľa. Tento jej raz telefonoval, keď sa ospravedlňoval zo svojho správania zo dňa 02. 01. 2013. Telefonoval jej ešte v ten večer, ako sa stal tento incident. Udalosti, ktoré sa stali nezanechali na dcére žiadne zdravotné následky.

Svedkyňa B. K. na hlavnom pojednávaní dňa 07. 12. 2015 vypovedala, že sa pridrižiava svojej výpovede, ktorú podala do zápisnice o výsluchu v prípravnom konaní (č. I. 39 - 40). Len doplnila, že dňa 02. 01. 2013 bola v miestnom pohostinstve, v ktorom podniká a vykonávala tam prácu výčapníčky. V určitom okamihu spozorovala, že do vnútorných priestorov vstúpila slečna I. Z. s obžalovaným. Na obidvoch spozorovala napätie v ich tvárach. Na to pristúpil k nej obžalovaný, ktorý ju chytil za sveter, ukázal jej baseballovú palicu, ktorú mal pri sebe a povedal: „Zabijem ťa, ak budeš volať políciu“. V snahe uklidniť situáciu mu povedala, že políciu volať nebude. Využila moment, keď odišla do zadnej časti kancelárie, odkiaľ zavolała švagra Z. K., ktorý je policajtom na OO PZ vo Vinici. S obžalovaným sa nerozprávala. Rozprávala sa len so slečnou, ktorá jej povedala, že ju nechce pustiť domov a že ju niekam chce odviezť.

Svedok U.. Y. R. na hlavnom pojednávaní dňa 02. 05. 2016 vypovedal, že bol vyšetrovateľom v trestnej veci obv. P. G.. Služobne bol v tom čase zaradený ako vyšetrovateľ na OR PZ, odbore kriminálnej polície

vo Veľkom Krtíši. Všetky vyšetrovacie úkony vykonával štandardným spôsobom. Dobre si spomína na túto trestnú vec, keďže obžalovaný spontánne v slovenskom jazyku opísal okolnosti skutku, ktorý je predmetom obžaloby. Dokonca opísal tieto okolnosti detailnejšie ako poškodená. S obžalovaným po celý čas komunikoval len v slovenskom jazyku a tiež len v tomto jazyku komunikoval obžalovaný s ním. Pokiaľ by bol zistil, že obžalovaný neovláda úradný jazyk, v ktorom sa vyšetrovanie vedie, automaticky by bol pristúpil k ustanoveniu tlmočníka. Takéto niečo vo vyšetrovaní P. G. nezistil. Zistil ale, že poškodená I. Z.M. neovláda jazyk slovenský, preto pristúpil k pribratiu tlmočníka v osobe W. U.. Teda pokiaľ by aj obžalovaný bol prehlásil, že neovláda jazyk slovenský, alebo by bol získal z úkonov takéto poznatok, bola by táto tlmočnica tlmočila aj jeho prednesy. Procesný úkon - výsluch obžalovaného viedol takým spôsobom, že nahlas diktoval to, čo písal do stroja. Po vykonaní úkonu dal obžalovanému priestor na prečítanie zápisnice, prípadne jej pripomienkovanie alebo požadovanie jej zmeny, čo obžalovaný nevyužil a následne zápisnicu pred ním vlastnoručne podpísal.

Poškodená I. Z. na hlavných pojednaniach dňa 07. 12. 2015 a 21. 03. 2016 vypovedala, že sa pridriava svojej výpovede z prípravného konania (č. I. 18 - 24; 78 - 82). Uviedla, že dňa 02. 01. 2013 jej volal obžalovaný, aby sa išla s ním poprechádzať. Rozhodla sa, že pôjde, keďže mu chcela vrátiť požičané CD-čka. Prechádzali sa tak, že sa celý čas držali za ruky. Keď sa chcela od neho odpútať a ísť domov, vtedy na ňu vytiahol baseballku a pohrozil jej, aby sa nepokúšala odísť. Prechádzali sa ďalej. Keď spozorovala prichádzajúce auto, rozhodla sa ho zastaviť. To nahnevalo obžalovaného tak, že ju sotil na zem a udrel rukou do pleca. Sama sa postavila zo zeme. Pokračovali v prechádzke ďalej. Keď došli pred Burišovu krčmu, tak mu povedala, že si chce niečo kúpiť na zahryznutie, keďže je hladná. Obžalovaný tomuto uveril. Tento moment využila a všetko oznámila krčmárke. Krčmárka jej povedala, aby išla do zadnej časti kuchyne a tam zotrvala do času, kým nepríde pán K., ktorý je policajtom.

Na hlavom pojednaní dňa 21. 03. 2016 vysvetlila ako to bolo s mobilmi, ktoré mala v tom čase pri sebe. Obžalovaný vedel, že vždy nosí mobil pri sebe. V čase ich stretnutia mala pri sebe dva mobily uložené vo vreckách. Mobilov sa obžalovaný zmocnil potom, keď ju sotil na zem. Mobily jej vybral z vreciek a tieto si ponechal. Urobil to preto, lebo sa bál, že niekam zavolá. Odpor mu nekládla. Keď jej zobral mobily, obidvaja stáli oproti sebe. Mobily jej vytiahol z vreciek jeden po druhom. Poškodená upresnila, ako to bolo s baseballovou palicou, ktorou sa jej obžalovaný vyhrážal. Vyhrážky nastali po tom, ako chcela skočiť pod prichádzajúce auto, ktoré prechádzalo náhodne okolo. Keď ju sotil odzadu na zem, udrel ju rukou po chrbte a ramenách a vyhrážal sa jej baseballovou palicou slovami: „Ak sa ešte raz o niečo také pokúsiš, zahluším Ťa palicou“. Všimla si u neho túto palicu, ktorou bol podomácky vyrobený predmet z dreva v svetlej farbe o dĺžke cca 50 cm.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. so súhlasom strán súd prečítal výsluchy svedkov U. K. (č. I. 30 - 31), W. F. (č. I. 35 - 36) a W. F. (č. I. 37 - 38) z prípravného konania.

Svedkyňa U. K. bola dňa 02. 01. 2013 doma s manželom, pričom vo večerných hodinách mu telefonovala jej sestra B. K., ktorá je majiteľkou miestneho pohostinstva a povedala, aby prišiel do krčmy, že tam nejaký muž chce palicou zabiť nejaké dievča a ohrozuje aj ich. Do krčmy išla spolu s manželom. Po príchode sa manžel mladému mužovi predstavil, že je policajt a vyviedol ho von z kuchyne do miestnosti výčapu. Iné nič nevidela.

Svedkyňa W. F. vypovedala, že dňa 02. 01. 2013 bola v práci ako čašníčka v pohostinstve „U Buriša“ vo Vinici. V určitej chvíli vošli do krčmy mladé dievča s mladým chlapcom. Dievča jej povedalo, že aby jej pomohla, nakoľko ju chce chlapec zobrať. Či sa ten chlapec dievčaťu aj nejak vyhrážal, na to si nepamätá.

Svedkyňa W. F. vypovedala, že dňa 02. 01. 2013 bola v práci v zaradení kuchárky v pohostinstve „U Buriša“ vo Vinici. Zrazu do kuchyne vbehla I. Z. a povedala jej, že ju nejaký chlapec chce odviesť preč. Situáciu vyriešila majiteľka, ktorá zavolała švagrovi Z. K., ktorý je policajtom. Do jeho príchodu mladý muž sa im nijako nevyhrážal a oni sa do neho nestarali.

Na hlavnom pojednaní dňa 07. 12. 2015 bol zo súhlasom strán podľa § 268 ods. 2 Tr. por. prečítaný znalecký posudok č. 122 a č. 138 z roku 2013 vyhotovený znalcami MUDr. Petrom Vážnym a MUDr. Tiborom Ďurianom z Psychiatrickej nemocnice v Kremnici. Znalci v ňom zodpovedali na otázky vyšetrovateľom im uložené. Z ich odpovedí vyplýva, že obž. P. G. netrpel a netrpí duševnou chorobou

alebo poruchou. V čase spáchania trestného činu vedel rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a jeho protiprávnosť, avšak ovládacie schopnosti mal ľahko znížené požitím návykových látok (marihuany). Obžalovaný je evidovaný ako zneužívateľ psychoaktívnych látok a alkoholu na hranici závislosti, preto navrhujú uložiť mu ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, nakoľko ústavnú liečbu už absolvoval. Z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný.

Podľa § 183 ods. 1 Tr. zák. kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 183 ods. 2 písm. d) Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523183'&ucin-k-dni='30.12.9999'> na chránenej osobe.

Podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. kto iného násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až šesť rokov.

Podľa § 189 ods. 2 písm. b) Tr. zák. odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523189'&ucin-k-dni='30.12.9999'> na chránenej osobe.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. kto proti inému použije násillie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 188 ods. 2 písm. d) Tr. zák. odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523188'&ucin-k-dni='30.12.9999'> na chránenej osobe.

Podľa § 188 ods. 2 písm. e) Tr. zák. odňatím slobody na sedem rokov až dvanásť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523188'&ucin-k-dni='30.12.9999'> z osobitného motívu.

Všetky trestné činy (zločiny), z ktorých bol obžalovaný obvinený patria medzi trestné činy ohrozujúce život alebo zdravie. Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, ktorým zisťoval, či sa obžalovaný dopustil skutku uvedeného v obžalobe.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne. Podľa § 168 ods. 1 Tr. por., ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

V intenciách tejto všeobecnej zákonnej úpravy súd vykonal dokazovanie, jeho výsledky jednotlivo a v ich súvislostiach vyhodnotil, rozhodol o vine a uložil obžalovanému trest.

Aj keď obžalovaný na hlavnom pojednávaní neučinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. t. j., že sa cíti vinný zo spáchania trestných činov uvedených v obžalobe, vo svojom vyjadrení v záverečnej reči uviedol, že veľmi ľutuje toho, že sa dopustil spáchania skutku uvedeného v obžalobe a priznáva sa k nemu. Obžalovaný nerozporoval tomu, že dňa 02. 01. 2013 proti vôli bývalej priateľky I. Z. sa s ňou prechádzal v obci Vinica, bránil jej, aby mohla odísť domov spôsobom, že ju držal pevne za ruku a keď sa pokúšala uniknúť, sotil ju na zem, udrél a vyhrážal sa jej baseballovou palicou, že jej ublíži, ak sa o niečo také ešte pokúsi. Obžalovaný tiež potvrdil, že sa zmocnil jej mobilov v úmysle zabrániť tomu, aby sa s niekým kontaktovala. Nesporne toto konanie obžalovaného naplnilo znaky skutkovej podstaty trestných činov obmedzovania osobnej slobody, vydierania a lúpeže v intenciách aj ich kvalifikovaných skutkových podstát, keďže sa takéhoto konania dopustil voči chránenej osobe, ktorou bola I. Z., keďže

nemala dovŕšený 18. rok svojho veku. Obžalovaný jej bránil slobodnému pohybu tým, že ju držal za ruku a odev, musela sa s ním proti svojej vôli prechádzať a takto jej nedovolil odísť domov, čím jej bránil v užívaní osobnej slobody.

Trestný čin obmedzovania osobnej slobody spočíva v bránení užívania osobnej slobody. Bránenie v užívaní osobnej slobody je zásah do osobnej slobody, ktorým sa znemožňuje, alebo obmedzuje voľný pohyb človeka a zároveň mu bráni o svojom pohybe slobodne sa rozhodovať. Toto bránenie v užívaní osobnej slobody musí byť ťažko prekonateľné. Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu nie je rozhodujúca dĺžka doby, počas ktorej sa obmedzuje sloboda jednotlivca, ale spôsob páchania skutku.

Poškodená I.. Z. uviedla, že mala zo správania a konania obžalovaného strach, preto mu neodporovala. Tento strach mala z neho aj preto, lebo svoju agresivitu voči nej stupňoval tým, že jej hrozil baseballovou palicou, ktorú mal pri sebe. Znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák. boli naplnené, čo potvrdzujú vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní. Okrem samotného priznania obžalovaného ho usvedčujú aj výpovede poškodenej I. Z. a svedkov B. K. a Z. K.. Obhajoba sa snažila spochybniť obvinenie v tejto časti tým, že poukazovala na správanie poškodenej I.. Z., ktorá sama vyvolala stretnutie v inkriminovaný deň a bola to ona, ktorá kontaktovala obžalovaného telefonicky. Pri vyhodnotení týchto protichodných dôkazov súd dospel k tomu záveru, že správanie obžalovaného v inkriminovanom čase, keď poškodenej bránil vo svojom pohybe a v činnosti slobodne sa rozhodovať, ju obmedzoval, naplnilo znaky skutkovej podstaty zločinu obmedzovania osobnej slobody. Tým, že obžalovaný poškodenu nútil pod násilím a hrozbou násilia, ktoré spočívalo v tom, že ju pevne držal za ruku, keď chcela odísť, sotil ju na zem a udieral do ruky a hrozil jej baseballovou palicou, naplnil aj znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania. Pri tomto trestnom čine sa zo subjektívnej stránky vyžaduje vždy úmyselné konanie. Toto úmyselné konanie bolo zo strany obžalovaného naplnené, čo bolo potvrdené tým, že nechcel, aby od neho odišla a keď sa o to pokúšala, tak ju sotil, udrel a hrozil jej palicou. Poškodená za danej situácie musela konať proti svojej vôli a tak ako chcel obžalovaný, nakoľko jej hrozil slovami: „Ak sa ešte raz o niečo také pokúsiš, zahluším Ťa palicou“. Poškodená mala z jeho správania dôvodný strach, že tieto hrozby naplní, preto sa mu podvolila. Obžalovaný na svoju obhajobu v spojitosti s naplnením znakov skutkovej podstaty zločinu vydierania neuviedol žiadne relevantné skutočnosti. Poškodená vo výsluchu uviedla, že obžalovaný sa nikdy pred tým takýmto agresívnym spôsobom voči nej nesprával. Nemožno preto konštatovať, že by obžalovaný bol v čase skutku v silnom citovom rozrušení, ktoré by mohlo byť posudzované ako pohľadáčujúca okolnosť pri páchaní trestného činu podľa § 36 písm. a) Tr. zák. Z vykonaného dokazovania vyplýva iný záver a to, že obžalovaný takto konal pod vplyvom návykových látok, teda stavu, do ktorého sa sám privodil. Obžalovaný sa mal podľa obžaloby dopustiť aj spáchania zločinu lúpeže tým, že sa proti vôli poškodenej zmocnil jej mobilov. Obžalovaný sám priznal, že ohmatával odev poškodenej v úmysle zmocniť sa jej mobilu (ov), keďže mal vedomosť, že vždy nosí mobil pri sebe, teda mal obavu, aby niekoho nekontaktovala. Z uvedeného vyplýva ten záver, že takto konal premyslene a nie v afekte, ako sám tvrdil, ba dokonca možno povedať, že takto konal s určitým zámerom. Poškodená jednoznačne uviedla, že sa jej vyhrážal zbraňou - baseballovou palicou, keď mu neodovzdá telefón. Pod ťarchou takejto hrozby sa zmocnil jej telefónov, teda v tomto smere bola obhajoba, že ona sama mu vydala telefóny a bez nátlaku vyvrátená. To, že obžalovaný sa v inkriminovanom čase správal nátlakovo a agresívne potvrdzuje aj výpoveď sv. B. K., ktorej tiež hrozil, ak privolá políciu, teda možno záverovať, že obžalovaný hoci bol pod vplyvom omamných látok, čo aj sám doznal, uvedomoval si následky svojho správania.

Objektívna stránka trestného činu lúpeže spočíva v použití násilia alebo hrozby násilím ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeneho. Trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel' na jeho spáchanie použije fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľsťou alebo ak páchatel' použil násilie proti veci inej. Násilie musí byť prostriedkom nátlaku na vôľu napadnutého. Hrozba bezprostredného násilia je hrozba takým násilím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka. Násilie alebo hrozba bezprostredného násilia sú prostriedkom na zmocnenie sa cudzej veci, preto musia predchádzať zmocneniu sa veci.

Z obsahu skutku uvedeného v obžalobe vyplýva, že takého násilie obžalovaný voči svedkyni - poškodenej použil, keď sa zmocnil mobilov proti jej vôli. Nepochybne teda obžalovaný naplnil spáchaným skutkom aj znaky zločinu lúpeže v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate.

Doplnením dôkazného stavu súd dospel k tomu záveru, že obžalovaný spáchaním skutku z 02. 01. 2013 naplnil znaky všetkých troch zločinov, pre ktoré bola podaná na neho obžaloba.

Pri ukladaní trestu súd postupoval podľa § 34 ods. 1, 2, 4 Tr. zák. Keďže obžalovaný sa dopustil spáchania viacerých trestných činov (zločinov), bol mu uložený úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. a to podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin najprísnejšie trestný. V danom prípade je ním trestný čin lúpeže, za ktorý v jeho kvalifikovanej skutkovej podstate zákon dovoľuje uložiť trest odňatia slobody na sedem až dvanásť rokov. Pri výmere trestu súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. h) Tr. zák.). Obsahom poľahčujúcej okolnosti je priznanie obžalovaného k spáchaniu trestných činov a ich úprimné oľutovanie a obsahom priťažujúcej okolnosti je spáchanie viacerých trestných činov. Z hodnotenia obžalovaného z miesta bydliska - Obec F. sa potvrdzuje, že je slobodný a žije v spoločnej domácnosti s matkou a so starými rodičmi. Z odpisu z registra trestov sa potvrdzuje, že Okresná prokuratúra Veľký Krtíš rozhodnutím z 07. 11. 2012 právoplatným 20. 11. 2012 pod zn. Pv 463/12/6610 rozhodla o podmieňanom zastavení trestného stíhania so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov do 20. 11. 2013. Obžalovaný bol stíhaný za trestný čin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. Z uvedeného vyplýva, že sa dopustil protiprávneho konania v skúšobnej dobe. Keďže zákon umožňuje uložiť za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. ako najprísnejšie trestný spomedzi spáchaných trestných činov trest v rozpätí od 7 do 12 rokov, súd obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody nepodmienený vo výmere 7 rokov na spodnej hranici trestnej sadzby.

Keďže obžalovaný nebol v dobe posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, bol pre výkon uloženého trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.).

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou, keďže zo znaleckých posudkov č. 122 a č. 138/2013 znalcov MUDr. Petra Vážneho a MUDr. Tibora Ďuriana vyplýva ten záver, že má návyk k požívaniu alkoholických nápojov a psychoaktívnych látok, čo je dôvodom uloženia mu ochrannej liečby ambulantnou formou. S týmto záverom znalcov sa stotožnil na hlavnom pojednávaní aj obžalovaný a jeho obhajca, preto súd obžalovanému uložil toto ochranné liečenie absolvovať ambulantnou formou, nakoľko v minulosti sa podrobil už liečbe ústavnou formou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie a to v lehote 15 dní od oznámenia rozsudku na Krajský súd v Banskej Bystrici cestou podpísaného súdu. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, v prípade neprítomnosti takej osoby oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade (súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel, druh - pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech i proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ resp. § 45 ods. 1).